

'¡Música maestra!'

May Peters: *Limburgse latina en wereldmusicus*

Voor me zit een vrouw, vol vuur. Ze drukt zich uit in het Limburgs, dan weer praat ze over 't Gooi, over het Caraïbische gebied, uitbundig articulerend maakt ze gebaren en vliegen woorden als 'caramba' over de tafel. Als de bestemming Puerto Rico ter sprake komt, fonkelen haar ogen. Pratend over muziek zit ze opgewekt en onrustig op haar stoel en maken haar voeten automatisch ritmische bewegingen. "In Puerto Rico woon ik honderd meter van de Atlantische Oceaan. Ik hoor het eeuwig durende ruisen, terwijl ik op mijn balkon mijn eerste kopje koffie drink op. Na mijn warming-upprogramma op trombone, ga ik naar beneden om te mediteren op het strand, pal om de hoek van de straat." Dit is May Peters, een Limburgse latina, een wereldmusicus vol dynamiek met een ontembare drijfveer. Vrouw van uitersten met een innerlijke balans die gedreven wordt door passie voor muziek en mensen.

*M*ay Peters was altijd al een opgewekt buitenbeentje. Vrolijkheid gekoppeld aan een behoorlijke dosis creativiteit, zit haar in de genen. Niet verwonderlijk dat er van kinds af aan allerlei zaken door haar hoofd flitsten en mogelijkheden op haar pad kwamen, die ze met gretigheid heeft opgepakt. Ze was amper vijf toen ze de eerste noten uit een blokfluit toverde. Nog geen drie jaar later begon ze met Cor Wie of wat is Cor? Daarna speelde ze bij de plaatselijke harmonie. Gevoed door de Limburgse cultuur kreeg ze volop gelegenheid om met haar klanken de juiste toon te zetten. Met Carnaval, tijdens feesten, overal waar muziek gespeeld werd, was May - als het even kon - van de partij. Toen ze tien was, wilde ze missionaris worden, op haar veertiende journalist en op haar vijftiende musicus. Op die leeftijd koos ze, zeker voor een vrouw een niet voor de handliggend instrument, de trombone. En May wist het zeker. Ze wilde alles! Ze zag het leven als een grote uitgestrekte hand die mooie kansen verborgen hield. May pakte ze en werd musicus, journaliste en eigenlijk ook een beetje missionaris.

HOGE VLUCHTEN

Het cv doorlopend zie je dat het leven van May hoge vluchten kent. Ze rondde in 1987 haar muziekstudie elektronisch orgel af aan het Conservatorium in Maastricht, vervolgde een studie Trombone Lichte Muziek aan het Conservatorium in Hilversum. Ze gaf workshops in Nederland, het Caraïbisch gebied, de Verenigde Staten en Zuid-Afrika. Ze werkte als docent Spaans aan de Hoge School van Utrecht, Tilburg en Eindhoven. Ze is correspondent en schrijft stukken voor www.caribemagazine.nl. Ze trad op met beroemde orkesten op nationaal en internationaal vermaarde podia in 21 landen. In Nederland en ver daar buiten, met bijvoorbeeld de Cubop City Big Band en de Ronald Sniijders Extended Band. En dan volgen nog vele festivals en namen, zoals Glenn Miller Memorial Orchestra. Naast al die namen, naast al die kwaliteiten komen we uiteindelijk uit in Puerto Rico en stuiten we op May Peters in al haar kracht en puurheid. "In Puerto Rico gaf ik les aan het conservatorium. Ik maak echter vooral muziek met de mensen. Als ik ergens geluiden van instrumenten hoor, is er een innerlijke drang die mij aangeeft dat ik erop af

moet gaan. En dan gaat het feest écht beginnen. Samen met rumberos uit de achterstandswijken, salsa-iconen op de Fiestas Patronales en Festivals, autobestuurders met een rozenkrans om de binnenspiegel en een revolver in het dashboardkastje, met jímbaros in de bergen, op de spontane bohémias met artiesten, met eenvoudige mensen van de straat muziek maken en de opzweepende klanken van bomba, plena, salsa, rumba als meridianen door je lichaam voelen stromen, dat is het leven waar ik voor kies." Duidelijk is dat May geliefd is op hoogstaande concerten, maar dat haar geluk niet bestaat uit materie of luxe.

AVONTUREN ALS AUTOMONTEUR

"Tja, ik heb inderdaad behoorlijke ervaring opgedaan en gedegen opleidingen genoten. Maar als je het mij vraagt, had ik achteraf voor het uitoefenen van mijn passie eigenlijk alleen een opleiding tot automonteur moeten volgen om geld te verdienen." Zo komen we vanzelf bij haar avonturen uit die ze

in Puerto Rico beleefde en moest doorstaan met haar zeventien jaar oude Olds Mobile Cutlass Supreme. Toen haar vader, Jan Peters, in 1994 een foto ontving, omschreef hij de auto als een vehikel dat bij ons al jaren geleden van het woonwagenkamp verdwenen zou zijn. Nu zestien jaar later speelde een Lincoln Town Car een belangrijke rol in haar leven. Op de meest onmogelijke momenten moest er gesleuteld worden aan de 'limousine' en op het moment dat ze een afscheidsdiner moest bereiden voor vrienden, kreeg ze de auto niet aan de praat. Dezelfde Lincoln Town Car bracht haar bij lieve mensen met wie ze vriendschap voor het leven sloot. Ze koestert al die ontmoetingen, net zoals ze het leven in Limburg nog steeds omarmt. Die twee werelden heeft ze op creatieve wijze met elkaar verbonden in een boek, dat onlangs verschenen is.

BRIEVEN UIT PUERTO RICO

'¡Música maestra!', een boek met een kleurige omslag. De zon komt je tegemoet en dat geldt zeker als je het boek gaat

¡Música maestra!': een boek vol bevlogen brieven uit Puerto Rico

lezen. Ruim 250 pagina's, brieven die May aan haar familie in Nederland stuurde toen zij op Puerto Rico woonde. De liefde voor het land, de chaos, het uitbundige plezier, de eigenschappen van mensen in een kleine gemeenschap, de traag werkende bureaucratie, het echte leven en vooral de liefde voor muziek zijn als in een symfonie op papier aan elkaar gebundeld. In het boek valt te lezen hoe de hemelsblauwe Lincoln haar van tijd tot tijd in de steek laat, hoe ze aan de kant van de weg moest sleutelen. Boeiend vertelt ze over rijke muziktradities, over exotische eilandbewoners, wat ze meemaakt als muziekdocente aan het conservatorium. Als bourgondische Limburger geniet ze van de onweerstaanbare lokale keuken en gelukkig laat

ze heel wat recepten achter, waarmee je in eigen keuken de opgewekte sfeer waarin dit boek geschreven is, kunt vasthouden.

May Peters leeft in vele werelden. Dynamiek hoort bij haar leven, muziek zit in haar handbagage. Ze verblijft op dit moment nog in Berkelaar en woont naast de ouderlijke boerderij. Het zal niet lang meer duren, dan vliegt ze weer uit. Caramba!, zal ze zeggen. Waar naartoe is nog niet helemaal zeker. Voor wie op zoek is naar enkele zonnige uren leesplezier, is de uitgave een aanrader. Het boek is te koop in de Nederlandse boekhandel of te bestellen via www.maypeters.com. Wie weet lukt het nog een gesigneerd exemplaar te bemachtigen. ■

Tekst: Marlies Sobczak-Boumans

Foto's: Focuss22